

Επιζήμια κι εξευτελιστική η συμφωνία δανεισμού των 130 δις. ευρώ – Μέρος Ι

Του Λεωνίδα Βατικιώτη

Σημείο τομής θα αποτελέσει πιθανότατα το νέο, έβδομο στη σειρά μνημόνιο **που ψηφίσθηκε στη Βουλή την Κυριακή 12 Φεβρουαρίου** για να ανοίξει ο δρόμος για το δεύτερο δάνειο των 130 δις. ευρώ που μετά από τα **συνηθισμένα καψώνια ψηφίσθηκε στο Eurogroup τα ξημερώματα της Τρίτης 21 Φεβρουαρίου**. Σημείο τομής για τους εργαζόμενους καθώς τα δικαιώματα τους επιστρέφουν στον 19ο αιώνα, σημείο τομής για την οικονομία καθώς μπαίνει στην τελική ευθεία της επίσημης χρεοκοπίας κι επίσης σημείο τομής για το πολιτικό σύστημα.

Μεγαλύτερη σημασία ωστόσο έχουν οι δραματικές αλλαγές που δρομολογούνται με βάση το μνημόνιο στη ζωή εκατομμυρίων ανθρώπων. **Αξίζει να υπενθυμίσουμε τα μέτρα που περιλαμβάνει το Μνημόνιο:** Σημαντική μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης, αύξηση της χρήσης γενόσημων φαρμάκων, μείωση των επικουρικών συντάξεων, μείωση των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων μέσω της κατάργησης των ειδικών μισθολογίων, μείωση της υπερωριακής αμοιβής των νοσοκομειακών γιατρών, μείωση του προσωπικού στο δημόσιο τομέα κατά 150.000 μέχρι το 2015 και κατά 15.000 φέτος, μείωση των μισθών που προβλέπει η συλλογική σύμβαση εργασίας στον ιδιωτικό τομέα κατά 22% και σε ό,τι αφορά τους νέους κατά 32%, κατάργηση του καθεστώτος μονιμότητας στις ΔΕΚΟ, φιλοεργοδοτική αναθεώρηση του καθεστώτος διαιτησίας στο πλαίσιο των συλλογικών διαπραγματεύσεων, μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών, κλείσιμο του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και του Οργανισμού Εργατικής Εστίας, μείωση των χρηματοδοτήσεων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, νέο φορολογικό νόμο στο πλαίσιο του οποίου οι αντικειμενικές αξίες της ακίνητης περιουσίας θα αυξηθούν και τέλος ντελίριο ιδιωτικοποιήσεων.

Τα νέα αυτά μέτρα θα βυθίσουν την κοινωνία στη φτώχεια. **ΠΑΣΟΚ πρώτα και κύρια, αλλά επίσης ΝΔ και ΛΑΟΣ επωμίζονται την ιστορική ευθύνη της κατεδάφισης της κοινωνικής προόδου** που καταγράφηκε τις τελευταίες δεκαετίες κι εκφραζόταν με την βελτίωση του βιοτικού και μορφωτικού επιπέδου. Πλέον, το 2012 περνάει στην ιστορία ως το έτος που η δυστυχία και η ανέχεια θα γίνουν καθημερινός σύντροφος της συντριπτικής πλειοψηφίας των Ελλήνων.

Η μείωση των μισθών σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, καθώς επίσης και των συντάξεων, θα προκαλέσει την μετάσταση της φτώχειας από τα κοινωνικά στρώματα στα οποία κατά βάση απαντιόταν (για παράδειγμα στους ανέργους ή

στο προκαριάτο, όπως λέγεται η συνεχώς διευρυνόμενη ζώνη της επισφαλούς εργασίας) προς το σύνολο της κοινωνίας, ακόμη και στους δημόσιους υπαλλήλους ή τους στρατιωτικούς που μέχρι πρόσφατα απολάμβαναν ένα σταθερό και αξιοπρεπές επίπεδο ζωής.

Μείωση πάνω στη μείωση

Η πτώση που θα έλθει θα είναι ακόμη πιο βίαιη απ' όσο περιγράφει ο στόχος μείωσης του ελάχιστου μισθού κατά 22% ή κατά 32% για τους νέους, γιατί τα τελευταία δύο χρόνια μισθοί και ημερομίσθια βρίσκονται ήδη σε ελεύθερη πτώση. Για παράδειγμα, έρευνα που είδε το φως της δημοσιότητας την Πέμπτη 16 Φεβρουαρίου και διενεργήθηκε από την KPMG με βάση δείγμα 241 ελληνικών και πολυεθνικών επιχειρήσεων έδειξε ότι το 2011 οι μισές επιχειρήσεις μείωσαν μισθούς και θέσεις εργασίας.

Η έκταση της μείωσης μισθών και ημερομισθίων υπολογίστηκε με μεγαλύτερη ακρίβεια από τον **Σταύρο Γαβρόγλου** στο πλαίσιο έρευνας με τίτλο «*Το κόστος εργασίας στην Ελλάδα πριν και μετά το μνημόνιο*» που εκδόθηκε από το Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας και Ανθρώπινου Δυναμικού (Αθήνα, Ιανουάριος 2012). Το συμπέρασμα είναι πως από το πρώτο τρίμηνο του 2010 μέχρι το τρίτο τρίμηνο του 2011 το συνολικό εργατικό κόστος στην οικονομία μειώθηκε κατά 14,3%. Υπήρχαν δε κλάδοι που η μείωση ήταν πολλαπλάσια, όπως για παράδειγμα στα ξενοδοχεία και τα εστιατόρια όπου η μείωση στη διάρκεια των δύο αυτών ετών έφθασε το 32,5%. Φαίνεται επομένως πως η σχεδιαζόμενη μείωση που στόχο έχει όπως περιγράφεται στο Μνημόνιο «την μείωση του ονομαστικού μοναδιαίου κόστους εργασίας κατά 15% στο διάστημα 2012 - 2014» δεν ξεκινάει από μηδενική βάση, αλλά επάνω σε ένα έδαφος ήδη κατεστραμμένο.

Ταυτόχρονα η μείωση των εργαζομένων στον δημόσιο τομέα θα λειτουργήσει σαν λάδι στη φωτιά της ανεργίας που ήδη καίει ανεξέλεγκτη. Αρχικά να υπενθυμίσουμε ότι η μείωση των δημόσιων υπαλλήλων κατά 150.000 μέχρι το τέλος του 2015 θα προστεθεί στην μείωση προσωπικού που έχει ήδη συντελεστεί στον δημόσιο τομέα από τον Οκτώβριο του 2009, σύμφωνα με δήλωση στη βουλή του υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης, Δημήτρη Ρέππα, κατά 200.000 άτομα. Επάξια το ΠΑΣΟΚ επομένως μετά απ' αυτόν τον ...άθλο μπορεί να διεκδικήσει τον τίτλο του Εξολοθρευτή των δημοσίων υπαλλήλων. **Είναι πολύ αμφίβολο αν ακόμη κι η Θάτσερ ή ο Ρέιγκαν κατάφεραν σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα να διώξουν τους μισούς δημόσιους υπαλλήλους...** Ως αποτέλεσμα των απολύσεων στον δημόσιο τομέα και των μέτρων λιτότητας που μείωσαν την ιδιωτική κατανάλωση αυξάνοντας τις απολύσεις και την ανεργία και στον ιδιωτικό τομέα η ανεργία έχει φτάσει ήδη σε επίπεδα ρεκόρ πλήττοντας στην πραγματικότητα 1 εκ. άτομα ή το 20% του πληθυσμού.

Ποιοί είναι οι πραγματικοί τεμπέληδες;

Η πολύ άσχημη κατάσταση στην οποία ήδη βρίσκονταν οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα, πριν δηλαδή την έλευση των Ούνων, αποκαλύπτεται κι από ένα ακόμη μέγεθος: τις ώρες εργασίας ανά έτος στις χώρες του ΟΟΣΑ. Όπως φαίνεται και στον πίνακα που παραθέτουμε, προς διάψευση των όσων αβίαστα λέγονται για τους Έλληνες, οι εργαζόμενοι στη χώρα μας κρατούν το αργυρό μετάλλιο στις

ώρες εργασίας μεταξύ των 35 χωρών του ΟΟΣΑ. Μόνο οι Νοτιοκορεάτες μας ξεπερνούν. **Οι Έλληνες δούλευαν το 2010 πιο πολλές ώρες όχι μόνο από τον μέσο όρο του ΟΟΣΑ, αλλά ακόμη κι από τους ανατολικοευρωπαίους** όπου η αγορά εργασίας είναι πλήρως απελευθερωμένη, ακόμη κι από τους υποτιθέμενους φιλεργατικούς και φιλόπονους Γερμανούς, οι οποίοι βάσει της τρέχουσας φιλολογίας δουλεύουν πιο πολύ απ' όλους τους Ευρωπαίους. Μεγαλοστομίες και κοινοτοπίες, γεμάτες σκοπιμότητες...

Μέσος όρος ωρών εργασίας ετησίως ανά εργαζόμενο στις χώρες του ΟΟΣΑ, το 2010

Νότια Κορέα	2.193
Ελλάδα	2.109
Χιλή	2.068
Ρωσική Ομοσπονδία	1.976
Ουγγαρία	1.961
Τσεχία	1.947
Πολωνία	1.939
Εσθονία	1.879
Τουρκία	1.877
Μεξικό	1.866
Σλοβακία	1.786
Ιταλία	1.778
ΗΠΑ	1.778
Νέα Ζηλανδία	1.758
Μέσος όρος χωρών ΟΟΣΑ	1.749
Ιαπωνία	1.733
Πορτογαλία	1.714
Καναδάς	1.702
Φινλανδία	1.697
Ισλανδία	1.697
Αυστραλία	1.686
Ιρλανδία	1.664
Ισπανία	1.663
Αγγλία	1.647
Σουηδία	1.624
Λουξεμβούργο	1.616
Αυστρία	1.587
Βέλγιο	1.551
Γερμανία	1.419
Νορβηγία	1.414
Γερμανία	1.409
Ολλανδία	1.377

Πηγή: Βάση δεδομένων ΟΟΣΑ, ημερομηνία άντλησης στοιχείων 21 Φεβρουαρίου 2012.

Για τις χώρες Δανία, Γαλλία, Ισραήλ, Ελβετία δεν υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία

Ένα ακόμη παράδειγμα που είναι ιδιαίτερα χρήσιμο για να καταλάβουμε το μέγεθος των ανατροπών που θα φέρει στην καθημερινότητα των πιο φτωχών στρωμάτων **το νέο μνημόνιο αφορά την κατάργηση των Οργανισμών Εργατικής Κατοικίας και Εστίας**. Ειδικά ο πρώτος, ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας, που το ιστορικό του κοσμεί η ανέγερση 50.000 σπιτιών τα οποία διανεμήθηκαν στα πιο φτωχά στρώματα έχει αυτή τη στιγμή υπό ανέγερση πανελλαδικά 20 οικισμούς με 1.300 κατοικίες, ενώ πρέπει να αναφερθεί ότι δεν στηρίζεται στον κρατικό προϋπολογισμό αλλά σε χρήματα των εργαζομένων. Ένας αντίστοιχος αριθμός οικογενειών θα στερηθεί επομένως αυτά τα σπίτια, ένας πολύ μεγαλύτερος την επιδότηση ενοικίου και το σύνολο σχεδόν των μισθωτών και συνταξιούχων τις απολαβές που είχε με τη μορφή δωρεάν βιβλίων και θεατρικών εισιτηρίων ή επιδοτούμενων διακοπών. Μαζί με αυτούς πλήγμα θα δεχτούν και 2.700 περίπου μικρές και μεσαίες ξενοδοχειακές μονάδες που συμμετείχαν στα σχετικά προγράμματα και δεκάδες θεατρικές επιχειρήσεις που είχαν από την Εστία ένα σταθερό έσοδο.

Εφαρμόζονται ή όχι τα Μνημόνια;

Το καμένο κοινωνικό έδαφος της τελευταίας διετίας στο πεδίο της ανεργίας και της μείωσης μισθών και ημερομισθίων απαντάει με τον καλύτερο τρόπο στην λυσσώδη επιμονή του Βερολίνου και των Βρυξελλών για την ολιγωρία των ελληνικών αρχών να κάνουν πράξη όσα έχουν υπογραφεί με τα προηγούμενα μνημόνια. Σε αυτή την μάλιστα την αιτία, την μη εφαρμογή των όσων έχουν ψηφιστεί, αποδίδει η Τρόικα την δεινή θέση στην οποία βρίσκεται η ελληνική οικονομία δύο σχεδόν χρόνια μετά την υιοθέτηση του πρώτου Μνημονίου, τον Μάιο του 2010. Ενοχοποιώντας την ελληνική πλευρά προσπαθούν να αποκρύψουν τις τεράστιες δικές τους ευθύνες που εντοπίζονται σε δύο κατευθύνσεις. Αρχικά, στο γεγονός ότι το πρώτο δάνειο «διάσωσης» των 110 δισ. όπως και το δεύτερο φυσικά των 130 δισ. ευρώ δεν στόχευε να σώσει την Ελλάδα αλλά τις τράπεζες και, δεύτερο, πως η συνταγή λιτότητας που επέβαλλαν αποδείχθηκε καταστροφική.

Το που πήγαν τα χρήματα της ελληνικής διάσωσης το απέδειξε με τον πιο παραστατικό τρόπο στην βρετανική εφημερίδα **The Telegraph στις 8 Φεβρουαρίου ο Ντάνιελ Χάναν**, βρετανός συγγραφέας, δημοσιογράφος και ευρωβουλευτής. Το άρθρο του με τίτλο «**Που πάνε τα λεφτά της διάσωσης**» αποτελούταν από πέντε αράδες, κυριολεκτικά κι ένα σχήμα! Έλεγε σε αυτές τις πέντε αράδες: «*Αν απορείτε γιατί η Ελλάδα συμπεριφέρεται τόσο ατίθασα με τα λεφτά που της προσφέρονται, εστιάστε σε αυτό το σχήμα*». Ακολουθεί μια «στατιστική πίτα» όπως λέγεται που παρουσιάζει την κατανομή των χρημάτων της διάσωσης: Το 40%, δηλαδή η μερίδα του λέοντος πάει σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα του εξωτερικού, το 23% σε ελληνικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, το 18% στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και μόνο το 19% δαπανάται από την Ελλάδα! Συνέχιζε λοιπόν το άρθρο του: «*Για κάθε ευρώ που δίνεται στην "Ελλάδα", οι ελληνικές αρχές δαπανούν 19 σεντς, τα υπόλοιπα πηγαίνουν στη διάσωση των τραπεζών και των ομολογιούχων από τις συνέπειες των κακών τους επενδύσεων. Για μια ακόμη φορά οι φτωχοί διασώζουν τους πλούσιους*». Να τονιστεί μάλιστα πως ο συγγραφέας του άρθρου ανήκει στο Συντηρητικό Κόμμα της Αγγλίας. Παρόλα αυτά δεν διστάζει να αποδείξει ότι η διάσωση της Ελλάδας δεν ήταν παρά ένας καλά συγκαλυμμένος τρόπος για να διασωθούν οι τράπεζες.

Την ίδια ώρα περιπτώ να ειπωθεί ότι το ελληνικό υπουργείο Οικονομικών και η Τράπεζα της Ελλάδας που έχουν στη διάθεσή τους τα σχετικά στοιχεία, ποτέ δεν μας έχουν προσφέρει μια σχετική ενημέρωση ενώ αντίθετα κατόπιν οδηγιών των πολιτικών του ηγεσιών (**Β. Βενιζέλος και Γ. Προβόπουλος**) κάνουν ότι μπορούν για να δυσφημούν την Ελλάδα, δίνοντας άλλοθι στους Τροϊκανούς για νέες, πιο αφόρητες πιέσεις!

Που πάνε τα χρήματα της διάσωσης;

Μη ελληνικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα: 40%

ΕΚΤ: 18%

Ελληνικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα: 23%

Ελληνικές δαπάνες: 19%

Πηγή: The Telegraph, 8 Φεβρουαρίου 2012

Ο καταστροφικός χαρακτήρας των μέτρων λιτότητας φαίνεται αν ρίξουμε μια ματιά σε όσα συμβαίνουν και στις άλλες χώρες που δέχθηκαν τον Αρμαγεδδώνα των προγραμμάτων διάσωσης από ΔΝΤ και ΕΕ. Αποδεικνύεται έτσι ότι δεν αποτελεί ίδιον της Ελλάδας το ναυάγιο των Μνημονίων. Απλώς, στην Ελλάδα το φιάσκο είναι ένα βήμα πιο μπροστά από την Ιρλανδία και την Πορτογαλία επειδή η χώρα μας προηγήθηκε και στην εφαρμογή των αντιλαϊκών μέτρων. «Οι Πορτογάλοι λίγο – πολύ εφαρμόζουν τα τεχνάσματα από το βιβλίο που τους δόθηκε, λέει ένας ευρωπαίος αξιωματούχος», στην **εφημερίδα Wall Street Journal της 6ης Φεβρουαρίου 2012**. «Ίσως όμως να υπάρχει πρόβλημα με το βιβλίο... Οι επενδυτές είναι σκεπτικοί. Τα επιτόκια στο σημαδιακό δεκαετές ομόλογο έχουν αυξηθεί από χαμηλότερα του 10% που ήταν τον Μάη όταν συμφωνήθηκε η διάσωση της χώρας, σε περίπου 14%, ένα επίπεδο που υποδεικνύει ανησυχία για ενδεχόμενη χρεοκοπία... Το πακέτο βοήθειας, το οποίο διαπραγματεύθηκαν με τις κυβερνήσεις της ευρωζώνης και το ΔΝΤ τον Μάιο του 2011, υποθέτει ότι η Πορτογαλία θα είναι σε θέση να αντλήσει 10 δισ. ευρώ σε μακροχρόνιο δανεισμό γύρω στο Σεπτέμβρη του 2013. Ένας αριθμός οικονομολόγων αμφιβάλει ότι αυτό μπορεί να συμβεί». Το πρόβλημα επομένως πράγματι βρίσκεται στην εφαρμογή ή όχι των μέτρων που προτείνουν ΔΝΤ – ΕΕ κατ' αντίστροφο όμως τρόπο απ' αυτόν που υποστηρίζουν οι αρχιτέκτονες της λιτότητας: Στα πρόθυρα της καταστροφής δεν βρίσκονται οι χώρες που δεν εφαρμόζουν με σχολαστικότητα το βιβλίο των οδηγιών, αλλά αυτές που το εφαρμόζουν απαρέγκλιτα.

ΠΗΓΗ: Δημοσιεύτηκε στο NEXUS, Μάρτιος 2012.

09/03/2012, <http://leonidasvatikiotis.wordpress.com/2012/03/09/...b1/> , <http://tomtb.com/>